

Aksel Larsen: Jeg har læst i Avisen, at Regeringen har følt sig foranlediget til at sende de Herrer Hauch og Høgsbro Holm som Gæster til en saadan Foranstaltning. Rent bortset fra, at jeg synes, at man hellere skulde have ladet Hr. Høgsbro Holm holde sig noget i Baggrunden, til han har klaret sine Papirer, hvad der vist kan blive vanskeligt nok, finder jeg, at det er fuldkommen usmageligt, at en demokratisk Regering paa den Maade sender Gæster til saadanne Foranstaltninger.

Jeg kunde ogsaa lide i den Forbindelse at faa Opklaring paa, hvorledes det forholder sig med det ærede Medlem Hr. Pürschels berømte Nürnbergerrejse. Han har selv derom erklæret, at han rejste ud som Generalauditør og vendte hjem som Generalauditør. En Generalauditør er efter min Opfattelse en Statsembedsmand, og det interesserer mig virkelig at vide, hvorledes den paagældende Fagminister ser paa denne Rejse. Det interesserer mig for øvrigt ogsaa at faa fuldstændig Klarhed over, om det var en privat Rejse, der blev foretaget, eller om det var Generalauditøren, der foretog en Rejse, for det fremgaar ikke helt klart af det, der hidtil er blevet sagt.

Vi har været i Stand til i „Arbejderbladet“ i Dag at give Meddelelse om en Styrmand paa en dansk Damper, der er blevet arresteret af de tyske Myndigheder i tysk Havn. Den Slags Begivenheder er ikke længere usædvanlige. I Gaar kom en dansk Sømand, Børge Knigge, hjem fra Italien, hvor han har siddet fængslet, angivelig paa Grund af Fornærmelser mod Mussolini. Vi har tidligere haft Tilfælde, hvor danske Søfolk er blevet arresteret i tyske Havne, uden at der kunde gives blot nogenlunde fyldestgørende Grund for Arrestationerne, og jeg finder, at det var paa sin Plads, at der blev skredet kraftigt ind og betydet, at den Slags tolererer man ikke. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om Samarbejde mellem de nordiske Lande. Jeg er vidende om, at der findes lignende Tilfælde f. Eks. for Sveriges Vedkommende; Sverige har ogsaa nogle af sine Statsborgere siddende i tysk Fangenskab, angivelig paa Grund af politiske Handlinger imod Tysklands Regering. Jeg finder, at her var der virkelig en Grund til at gennemføre denne fællesnordiske Udenrigspolitik ved at betyde den tyske Regering, at den Slags Handlinger finder ikke Billigelse hverken i Danmark eller i Sverige.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch

talte om, at vi skulde nok have en Hær, men det skulde være en Folkehær. Jeg vilde være meget taknemmelig, hvis det ærede Medlem eller ogsaa den nye Forsvarsminister vil udtale sig nærmere om, hvad der forstaas ved Begrebet Folkehær. Det ærede Medlem Hr. Krag siger ganske vist, at den nye Forsvarsminister er et ubeskrevet Blad. Det kan kun skyldes Ukendskab til det faktiske Forhold. Tiden her tillader mig ikke at bringe en Række Citater af den nuværende Forsvarsministers tidligere Produktion; jeg vil blot fastslaa, at han kraftigere og mere utvetydigt end nogen anden har erklæret, at det eneste, der duer for Danmark, er den absolutte Afrustning, at der overhovedet ikke kan tænkes nogen Situation, hvor det kan være andet end skadeligt for Danmark at have nogen Slags militært Værn. Men det vil naturligvis ikke hindre Forsvarsministeren i, paa Trods af disse Udtalelser og paa Trods af denne Fortid, at gennemføre det stik modsatte.

Saa interesserer det saa meget mere: Hvad forstaar man ved en Folkehær? Vil det sige, at de menige skal have Ret til at organisere sig og vælge Tillidsmænd? Vil det sige, at de skal have Indflydelse paa, hvem der bliver Befalingsmænd? Vil det sige, at man vil ændre det Forhold, der findes i Hæren nu, at Befalingsmandsstaben saa godt som udelukkende rekrutteres fra Overklassen, eller vil det sige, at man i det mindste vil gribe ind mod de Befalingsmænd, der forener deres Befalingsmandstilling i Hæren med aktiv Virksomhed inden for nazistiske Bevægelser eller nazistiske Korps? Hvis jeg ikke husker meget fejl, blev der af Aalborg-Kongressen krævet en Indgriben i slige Tilfælde, og det interesserer mig saa at vide, hvorledes man stiller sig til det.

I denne Forbindelse angaaende de frivillige Korps: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch maa holde op med denne Beklagelse af, at man ikke kan faa Lovbestemmelser imod dem. Det er jo ganske overflødig. I det Øjeblik det passer det ærede Medlems Partifælle, Forsvarsministeren, at ophæve Overenskomsten med de frivillige Korps, er de automatisk ulovlige i Henhold til Urolovene og skal opløses af Politiet, hvis de ikke selv gør det frivilligt.

Hvad Bekæmpelse af Reaktionen i øvrigt angaar, er det nødvendigt at sige nogle Ord om K. U. og den Behandling, denne Bevægelse og dens Folk har faaet. Om dens Karakter er der ikke Tvivl. Det indrømmer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa derved, at han overho-